

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdu, Ph.D. v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem Praha 1, Národní 16, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2011, č. j. 2953/11 a sdělení ze dne 16. 11. 2011, č. j. 3262/11, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 2. 2013, č. j. 6 A 368/2011 – 25,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2011, č. j. 2953/11, kterým byl žalobci k poskytnutí právní služby určen advokát Mgr. Josef Hlavička podle § 18 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, v platném znění. V žalobě žalobce namítal, že napadené rozhodnutí nevymezilo rozsah právních služeb, resp. jej vymezilo nesprávně, a že správní orgán v rozporu se zákonem přiznává advokátovi nárok na náhradu hotových výdajů, přestože má službu poskytnout bezplatně.

Žalobce se v podané žalobě domáhal taktéž přezkumu aktu žalovaného ze dne 16. 11. 2011, č. j. 3262/11, kterým žalovaný reagoval na sdělení Mgr. Josefa Hlavičky ze dne 11. 11. 2011 o tom, že žalobce odmítl poskytnutí právní služby, a to tak, že tuto skutečnost bere na vědomí, a vzhledem k tomu, že nebyly shledány důvody pro odmítnutí právní služby podle § 19 zákona o advokacii, nebude o určení dalšího advokáta k poskytnutí téže služby žalobci rozhodováno.

Městský soud vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu. Žalobce následně požádal o osvobození od soudních poplatků a současně soudu předložil prohlášení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků. V něm uvedl, že nemá žádný majetek, a že jeho jediným příjmem je státní příspěvek podle zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi. Usnesením ze dne 18. 2. 2013, č. j. 6 A 368/2011 - 25, soud žalobci osvobození od soudních poplatků v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2011, č. j. 2953/11 a sdělení ze dne 16. 11. 2011, č. j. 3262/11, nepřiznal.

V odůvodnění svého rozhodnutí městský soud uvedl, že žalobce doložil, že jeho majetkové poměry odůvodňují osvobození od soudních poplatků. Ani nemajetnému účastníku však nemůže být osvobození od soudních poplatků přiznáno, pokud jeho návrh zjevně nemůže být úspěšný. Žalobce v daném případě napadl žalobou rozhodnutí, jímž mu Komora k jeho žádosti určila konkrétního advokáta k zastupování v blíže specifikovaném řízení. Jinak rozhodnutí o určení advokáta pouze přímo či nepřímo cituje, případně v některých aspektech konkretizuje, zákonná pravidla obsažená v jednotlivých ustanoveních zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, zejména v § 18 (určení advokáta Komorou a jeho podmínky) a v § 19 a § 20 (odmítnutí poskytnutí služby a žádost o zrušení určení). Námitky žalobce proti napadenému rozhodnutí jsou tak v podstatě nesouhlasem s podmínkami, které pro poskytování právních služeb určených advokátem stanoví samotný zákon.

Městský soud závěrem shrnul, že žalovaný žalobci plně vyhověl, kladně rozhodl o jeho žádosti o určení advokáta a stanovil, že advokát bude poskytovat právní služby bez nároku na odměnu. Žalobce v žalobě vznáší námitky proti tomu, že žalovaný učinil obsahem rozhodnutí některá obecná pravidla poskytování právních služeb stanovená v zákoně; taková polemika se zákonnými pravidly je však předem odsouzena k neúspěchu.

Ve vztahu k aktu (dopisu) žalovaného ze dne 16. 11. 2011, č. j. 3262/11, dospěl městský soud při posouzení jeho charakteru k závěru, že uvedeným dopisem žalovaný nezasáhl do hmotně právních oprávnění a povinností žalobce. Pouze jím reagoval na sdělení určeného advokáta o tom, že žalobce odmítl poskytnutí právní služby. Předmětný dopis tedy není rozhodnutím, které má na mysli ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. (tímto rozhodnutím je jen úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti), a jako takový je proto vyloučen z přezkumu ve správním soudnictví (§ 70 písm. a) s. ř. s.). Za tohoto stavu by bylo namísto odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Městský soud s ohledem na výše uvedené žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků zamítl z důvodu, že žaloba zjevně nemůže být úspěšná.

Usnesení o nepřiznání osvobození od soudních poplatků napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížností. Konkrétní pochybení městského soudu stěžovatel spatřuje v tom, že soud nelíčí žalobní tvrzení, ani neposoudil, zda je žaloba zjevně neúspěšná (neúspěšnost a zjevná neúspěšnost není totéž). Slova, že je neúspěšná, protože je, nejsou odpovídajícím úsudkem. Stěžovatel závěr soudu, který mu zakazuje domáhat se soudní ochrany před podivnou činností České advokátní komory, považuje za ústavně nekonformní a nekvalifikovaný. Městský soud podle stěžovatele také obchází zákon, pokud odmítá vydat rozsudek, ač by byl zamítavý. Soud de facto výslovně posuzuje žalobní tvrzení bez práv účastníka řízení (replika, ústní jednání, právní pomoc). Je vedlejší, že takové konání ve svých judikátech legitimizuje jako správné adresovaný soud (např. ve věci sp. zn. 9 A 244/11).

pokračování

Další kasační argumentace stěžovatele se již nevztahuje k projednávané věci, respektive ji nelze podřadit pod zákonné důvody pro podání kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a zdejší soud se jí proto při projednávání předmětné kasační stížnosti nezabýval.

Stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu zrušil.

Nejvyšší správní soud vázán rozsahem a důvody podané kasační stížnosti (ustanovení § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.) přezkoumal napadené usnesení a dospěl k závěru, že projednávaná kasační stížnost není důvodná.

V nyní projednávané věci zdejší soud nepožadoval zaplacení soudního poplatku ani zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti. Za situace, kdy je předmětem kasačního přezkumu usnesení, jímž byla zamítnuta žádost o osvobození od soudních poplatků, by totiž trvání na podmínce uhrazení soudního poplatku či na podmínce povinného zastoupení znamenalo jen další řetězení téhož problému (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77, dostupný na www.nssoud.cz).

Kasační námitky byly posouzeny podle obsahu, neboť stěžovatel v kasační stížnosti neoznačil, pod které důvody ve smyslu ustanovení § 103 s. ř. s. své námitky podřazuje. Nejvyšší správní soud dle své konstantní judikatury vychází z toho, že „pokud ze znění kasační stížnosti vyplývají důvody seřadatelné a podřaditelné pod zákonné kasační důvody, není rozhodující, že stěžovatel své důvody nepodřadí jednotlivým zákonným ustanovením, či tak učiní nepřesně.“ (rozsudek ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003 - 50, publikovaný pod č. 161/2004 Sb. NSS).

Námitky stěžovatele míří do nepřezkoumatelnosti napadeného usnesení a do nesprávného závěru městského soudu. Nejvyšší správní soud však napadené usnesení městského soudu nepřezkoumatelným neshledal. Rozhodnutí obsahuje konkrétní důvody, proč městský soud dospěl k závěru, že žaloba zjevně nemůže být úspěšná. Na konkrétní závěry městského soudu odůvodňující nepřiznání osvobození od soudního poplatku stěžovatel v kasační stížnosti reagoval obecně, když závěry městského soudu považuje za ústavně nekonformní a nekvalifikované. Nejvyšší správní soud však tvrzená pochybení neshledal. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost neshledal důvodnou, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.). Žalovanému náklady řízení nevznikly, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu